A°. 1832. N°. 152.

# ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 13 December.

## FRANKFORT, den 9den December.

Uit Corfu zijn geene gunstige berigten over den voortgang der tusschen de Porte en *Mehemed Ali* aangeknoopte onderhandelingen ingekomen. Laatstgemelde is te hoog gevoelend, en maakt vorderingen, welke de Porte niet inwilligen kan, wanneer zij aan hare eer en zelfstandigheid niet te kort wil doen. In de eerste plaats verlangt *Mehemed*, alvorens tot eenige schikking over te gaan, den onvoorwaardelijken afstand van Syrie, terwijl hij vroeger slechts de beleening bedongen had. De Porte heeft niet gearzeld, dezen eisch dadelijk van de hand te wijzen, en nu blijft alles bij het oude, de oorlog gaat zijnen gang, en men kan de gewigtigste gebeurtenissen te gemoet zien, want het lot van het Turksche rijk staat op het spel. Ongeloofelijk zou het wijders zijn, wanneer, onder het oog van Europa, een rijk, voor het staatkundig evenwigt zoo noodzakelijk geacht, en in hetwelk nog voor een paar jaren alle kabinetten zoo veel belang stelden, zonder de minste tusschenspraak van wege de Europische regeringen, het offer der heerschzucht van eenen oproerigen pacha zou worden, terwijl men onvermoeid, en onder dagelijks gevaar van eenen algemeenen oorlog te ontsteken, aan de oprigting van eenen nieuwen Belgischen staat werkzaam is, welks aanwezen van nadeeligen invloed is op het tot dus verre bestaan hebbend evenwigt van Europa, en hetwelk nog lang een twistappel zal blijven. Was er aan het behoud van het Turksche rijk voor twee jaren zoo veel gelegen, hoe komt het dan, dat men thans deszelfs verbrokkeling zoo onverschillig aanzien kan? Voor Griekenland inzonderheid is het geenszins evenveel, in welks nabuurschap het zich bevindt. De ontwikkeling van deszelfs jeugdige krachten hangt voornamelijk daarvan af. Van de Porte, gelijk zij thans geschapen is, van de meeningen, die in den divan van den Grooten Heer heerschende zijn, hebben de Grieken niets dan goeds te verwachten. De val van den Sultan daarentegen kan niet dan van nadeeligen invloed op Griekenland, en middelijk op gansch Europa zijn, zoodra eene regering, in den geest der barbaarschheid en arglistigheid gesterkt, zich in deszelfs nabuurschap dringt.»

[illegible]

» De Etna, die sedert 1819 zonder uitbarsting gebleven was, heeft zich in het begin dezer maand noordwestelijk in de bosschen van Maletto geopend en eene lava uitgeworpen, welke naar Bronte heen vloeit. Gisteren had zij reeds eenige wijnbergen bedekt en was slechts vijf miglien van het platte land verwijderd. Eene landstreek, welke tot de best bebouwde van Sicilie behoort en omtrent 9000 ingezetenen telt, bevindt zich derhalve in het grootste gevaar. De prins *di Marganelli*, onderintendant, heeft zich naar Bronte begeven, om voor de behoeften der troostelooze ingezetenen zoo veel mogelijk te zorgen.»

— Uit Genua wordt, den 28sten November, het volgende gemeld: « De Koning van Napels is met zijn jonge gemalin, aan boord van het fregat *La Regina Isabella*, naar Napels onder zeil gegaan. De Koning van Sardinie heeft eene deputatie benoemd, welke Hunne Siciliaansche Majesteiten naar hunne staten zal vergezellen. Dezelve is aan boord van het fregat *Il Carlo Felice* vertrokken. — Den 26sten heeft er ter eere van Prins *August van Pruissen*, die zich thans te Genua bevindt, eene groote revue van ons garnisoen in tegenwoordigheid van den Koning plaats gehad.

## WARSCHAU, den 3den December.

Gisteren is hier de sledevaart begonnen. De Weichsel is met ijs bedekt, maar men kan nog niet overal over hetzelve gaan.

## MUNCHEN, den 6den December.

Koning *Otto* heeft heden voormiddag om elf uur de reis naar Griekenland aanvaard. HH. MM. de Koning en de Koningin van Beijeren en Z. K. H. de Kroonprins vergezellen Hoogstdenzelven op een gedeelte dezer reis.

## LONDEN, den 7den December.

Volgens berigten uit Portsmouth, van den 5den dezer, is aldaar aangekomen de *Vernon*, kapitein sir *Francis Collier*, die op last van den vice-admiraal sir *Pulteney Malcolm* onverwijld herwaarts heeft moeten terugkeeren. Op deze terugreis heeft dit oorlogsvaartuig aangehouden en opgebragt een groot Hollandsch koopvaardijschip, komende van Batavia met eene kostbare lading indigo enz., en bestemd naar Middelburg. Het grootste gedeelte van het eskader was nog te Duins, en wachtte aanschrijving af, om naar Spithead terug te keeren, daar men meende, dat er vooreerst geene verdere demonstratien van onze scheepsmagt tegen Holland zouden plaats hebben.

— Berigten van den 23sten September, van de Kaap de Goede Hoop ontvangen, melden dat eene expresse, aldaar van Kaap Town aangekomen, de tijding gebragt had van een moordadigen aanval van meer dan 200 gewapende Corannas en Bastards op drie in de kolonie woonachtige familien *van der Merwe*, *Faber* en *Steenkamp*, welke zij alle op de wreedaardigste wijze hadden omgebragt.

— Men heeft het gerucht verspreid, dat al de onder embargo liggende naar Holland bestemde schepen door het gouvernement zouden worden vrijgegeven.

## PARIJS, den 6den December.

*(Uit eenen brief.)*

Een der ministeriele bladen zegt heden, dat de Pruissen beginnen bang te worden over hetgeen zij zelve in hunne Staats-Courant gezegd hebben, en de troepen, welke aan de Maas verzameld zijn, thans niets meer zijn dan eene armee van binnen- en buitenlandsche observatie. Zoo wordt er altijd met halve maatregelen gespot. De slapheid, welke de Noordsche mogendheden in de laatste twee jaren getoond hebben, heeft zoo wel hier als elders de aandacht van menigeen opgewekt. Toen de opstand in Belgie aan den gang was, was een enkele bedreiging van oorlog van het Fransche ministerie voldoende, om de Pruissische legerschaar, welke gereed scheen om dien opstand te dempen, stil op hare plaats te doen blijven, schoon Frankrijk toen minder dan ooit in staat was om werkelijk oorlog te maken. Toen naderhand, geheel strijdig met het bij die gelegenheid verkondigde stelsel van *non-interventie*, eene Fransche armee Belgie binnenrukte om de overwinningen van de Hollanders te stuiten, heeft geen der Noordsche mogendheden iets gedaan, en nu thans andermaal een Fransch leger in Belgie is getrokken, met oogmerk om de citadel van Antwerpen te vermeesteren, doen zij even min iets, maar bepalen zich alleen bij de verklaring, dat zij die onderneming niet goedkeuren, terwijl zij overigens met Frankrijk op denzelfden vriendschappelijken voet blijven verkeeren, als of er niets gebeurd [illegible]

— Men heeft tot dus verre den man, die den 19den November, bij gelegenheid van het openen der kamers, een pistoolschot op den Koning heeft gelost, nog niet ontdekt.

— Men beweert, dat er eene versterking van officieren der genie voor de belegering der citadel van Antwerpen aangevraagd is.

## BRUSSEL, den 10den December.

De *Courrier* behelst de volgende opgave van de Fransche armee, welke zich thans in Belgie bevindt.

*Voorhoede.* Hertog van Orleans, 3 bataljons ligte infanterie, 4 eskadrons lansiers, 4 eskadrons husaren.

*Eerste divisie.* Generaal *Sebastiani*, 3 bataljons ligte infanterie, 9 bataljons van linie.

*Tweede divisie.* Generaal *Achard*, 3 bataljons ligte infanterie, 9 bataljons van linie.

*Derde divisie.* Generaal *Jamin*, 3 bataljons ligte infanterie, 9 bataljons van linie.

*Vierde divisie.* Generaal *Favre*, 12 bataljons van linie.

*Vijfde divisie.* (Reserve) Generaal *Schram*, 3 bataljons ligte infanterie, 7 bataljons van linie.

*Twee brigades* ligte kavallerie. Generaals *Lawoestine* en *Simoneau*, 12 eskadrons jagers, 4 eskadrons husaren.

*Divisie van den generaal Dejean*, 4 eskadrons husaren, 4 eskadrons jagers, 8 eskadrons dragonders.

*Divisie van den generaal Gentil Saint-Alphonse*, 16 eskadrons kurassiers.

Dus bestaat het Fransche Noorder-leger uit 61 bataljons en 58 eskadrons.

## MECHELEN, den 9den December.

*(Particuliere Correspondentie.)*

Het schijnt dat de Franschen geene groote vorderingen met het beleg maken; ten minste zonder kleerscheuren zullen zij de citadel niet bemagtigen. Voor een paar dagen verspreidde zich hier het gerucht, dat het fort St. Laurent ingenomen was; en toen was het een gejuich van den satan; er werd gedronken en gedronken op de gezondheid van *les braves Français*, maar die pret was spoedig uit, want zeer spoedig [illegible]

na hoorden wij spreken van het oprukken der reserve armee, hetgeen ons al deed gissen, dat men buiten den waard gerekend had; want als men eene overwinning behaald heeft, zoude men, mijns bedunkens, de reserve wel kunnen achterlaten blijven. Gestadig doen de Hollanders uitvallen, die den Franschen dan geweldige neepen moeten toebrengen, zoo als ten duidelijkste blijkt uit de menigte gekwetsten, die herwaarts vervoerd worden, zoodat er dagelijks dertig, veertig en vaak meer karren aankomen, terwijl de meest gevaarlijk gewonden te Antwerpen blijven. Gisteren mij met eenige Belgische officieren in gezelschap bevindende, hoorde ik hen niet meer zoo vurig hun verlangen betuigen, om ook eens tegen de citadel te worden aangevoerd, zoo als zij, zoo lang er geen gevaar bestond, veeltijds gedaan hadden. Heden morgen heb ik mij eens geïnformeerd, of er ook Hollandsche gekwetsten in ons hospitaal lagen, en bij die gelegenheid vernam ik van iemand, die het wel weten kan, dat er zich geen enkele daar bevond, zoodat ik vertrouw er weinige van die zijde gevallen zijn.

CITADEL-ANTWERPEN, den 8sten December.

(*Particuliere Correspondentie.*)

Van alle onze officieren was er tot gisteren nog geen enkele geblesseerd; thans echter is de chef van den generalen staf en luitenant-kolonel *de Boer* (die onzen grijzen bevelhebber reeds sints den veldtogt in Spanje als aide-de-camp vergezeld heeft) de arm verbrijzeld door eene bom, waarvan een stuk doorgedrongen is in het vertrek, waar hij zich bij den generaal bevond. Van den vijand zijn, naar wij vernemen, reeds een aantal officieren gevallen en onder deze worden tien à twaalf hoofd- of stafofficieren geteld. Zelfs loopt hier het gerucht, dat de opperbevelhebber der artillerie en genie, *Haxo*, gewond is. Van hunne militairen van minderen graad zijn reeds eene groote menigte buiten gevecht gesteld, zoo dat het langs den kant der Harmonie, waar nu meest alles, zoo als gij wel denken kunt, plat geschoten is, als bezaaid met lijken ligt. Hoeveel zij wel al verloren hebben, weet ik niet op te geven, maar het gerucht spreekt wel van vijftien honderd man; ons verlies is echter bijzonder gering; trouwens de Franschen schieten ook veelal mis, vooral met hunne bommen, waarvan wij onderscheidene over ons heen zien vliegen; ook schijnen zij, uit wraak, dat zij ons niet van de stads-zijde mogen aanvallen, van tijd tot tijd, *soi-disant*, per ongeluk, eens eene houwitser in de stad te werpen; want dat zij uit onhandigheid eene bom, die bij ons ten houwens moest komen, op eenen zoo verren afstand, als de St. Andrieskerk van ons verwijderd staat, zouden doen te land komen, kan ik van de zoo *bekwame Fransche artilleristen*, die tot de meest beroemde en dus ook meest kundige natie der wereld behooren, bezwaarlijk gelooven; te minder, als ik zie, dat de meeste *onzer kanonniers*, die toch (zoo als zij zeggen) *lompe kaasboeren* zijn, elke bom of iederen kogel sturen, waar zij hem hebben willen. Ja, ik geloof, dat, als zij wisten waar de onwettige troonbestijger en kloekmoedige torenbeklimmer *Leopold* zich bevond, zij kans zouden zien, om eene bom of ander projectiel vlak op zijne kale kruin te doen nederdalen. Ik raad hem dus maar niet onder ons gezigt te komen, want daar zoude hij zeker nog meer gevaar loopen, dan in Augustus van voorleden jaar op den weg naar Mechelen. Bij den laatsten uitval, dien ik niet mogt bijwonen, hebben de voorvechters der vrijheid, — of liever der losbandigheid, — dan eens deerlijk van de corteletten gehad; want, naar men berekent, moeten er toen wel acht honderd man der hunnen in het zand gebeten hebben, hoewel wij slechts drie dooden te betreuren hebben. Ook hebben wij den linker vleugel van het fort Montebello geheel vernield, terwijl zij aan onze batterijen maar weinig schade toebrengen; nu en dan schieten zij wel eens een der thans onbewoonde gebouwen in brand, maar dit is dan ook weder spoedig gebluscht, en de stoffen, die ligt ontvlambaar zijn, kunt gij wel begrijpen, dat zoo bomvrij mogelijk geplaatst en tegen alle voorvallen zoo veel doenlijk beveiligd zijn.

MIDDELBURG, den 10den December.

Volgens echte berigten uit Duins, schijnt aldaar onder de schepen, uitmakende een gedeelte van het Fransche eskader, groote ongerustheid te bestaan over het lot der vermist wordende schepen, welke in de laatste stormen zeer veel geleden hebben, en waarvan men volstrekt niets verneemt: een fregat, twee korvetten en twee brikken ontbreken er aan het smaldeel; overal heeft men onderzoek gedaan, doch men verneemt er niets van, en men is dus zeer beducht dat de vaartuigen vergaan zijn.

DORDRECHT, den 10den December.

In particuliere berigten uit Lillo, tot des morgens van den 7den dezer, wordt gemeld, dat de geheele flotille, onder bevel van den schout-bij-nacht *Lewe van Aduard*, des avonds van den 5den wederom teruggekomen, en tusschen de Kruisschans en Lillo geankerd was; maar dat des ochtends van den 6den de geheele flotille zich in beweging stelde, om de vorige positien voor de Perel en St. Marie te hernemen, waartoe de schepen gedeeltelijk door de beide stoombooten *de Beurs van Amsterdam* en *de Curaçao* opgesleept werden; dat reeds voor 10 ure het beschieten en bombarderen van de beide laatstgenoemde forten begonnen was, en tevens van daar benedenwaarts langs de beide Schelde-oevers op alle punten de Franschen op de dijken bestookt en van de kruinen derzelven verdreven werden, waartoe ook het fort Liefkenshoek deszelfs vuur vereenigde met dat van eenige tegen den dijk van den Doel geposteerde kanonneerbooten; en is door dat vuur op verscheide plaatsen brand verwekt, vooral in het dorp den Doel, waarvan verscheide huizen in de asch geraakt zijn; dat de flotille des morgens van den 7den wederom, na den vijand veel schade toegebragt en zelve weinig nadeel geleden te hebben, bij Lillo terug was. De dag van den 6den, verjaardag van den Prins veldmaarschalk, was met geestdrift in de beide forten gevierd, en in Lillo had men des avonds ter dier gelegenheid eene tooneelvertooning gehad, en *het dorp aan de grenzen* gegeven, terwijl, door het geweldig schieten, ook van het kasteel, de huizen dreunden en de glazen rinkinkten.

BREDA, den 10den December.

Uit de berigten uit het Fransch hoofdkwartier, te Berchem gevestigd, van gisteren en eergisteren, blijkt het, dat niet minder de verdediging der citadel, dan de aanval, met eene voorbeeldelooze kracht wordt voortgezet, die merkwaardig zal zijn in de jaarboeken der krijgsgeschiedenis. De nacht laat rust, noch aan belegeraars, noch aan belegerden, en het vuur duurt van wederzijden zonder ophouden voort. De Franschen, in hunne verwachting te leur gesteld van de lunette St. Laurent, die zij voor den verderen aanval van het kasteel volstrekt magtig moeten zijn, door een' zoogenaamden *coup de main* meester te worden, hebben thans, volgens bovengemelde berigten, twee spitsen van loopgraven naar den bedekten weg derzelve lunette geleid en zijn in den morgen van Zaturdag aan de afdaling in de gracht begonnen, welke bomvrij zou worden gemaakt, waarna zij den storm beproeven wilden. Buiten dit reeds vrij ver gevorderd werk tegen opgemelde lunette, waren de Franschen begonnen aan eenen weg, afgaande van de regterzijde der tweede paralel en zich rigtende op het bastion Alba. Op dit bastion bevindt zich een mortier, tegen de werklieden gerigt, die de Fransche arbeiders aan de loopgraven veel nadeel toebrengt. Het zijn inzonderheid zoogenaamde coehoorns-bommen, waarvan de belegerden veelvuldig gebruik maken; dezelve worden, door kleine draagbare mortieren, op geringen afstand, als 't ware met de hand geworpen, en schijnen den belegeraars zeer veel afbreuk te doen.

Het vuur van de citadel heeft den geheelen Zaturdag namiddag, avond en nacht niet afgenomen. Het min heldere weder heeft, naar 't schijnt, den belegeraars echter gediend, in het bewapenen van nieuwe batterijen en het voortzetten van den loopgraaf-arbeid. Eenige nieuwe batterijen, vooruit de eerste paralel, zouden haar vuur Zaturdag nacht geopend hebben met oogmerk om het dakwerk der bomvrije stukken, op het bastion No. 1 en 2 en in de halve maan, die de arbeiders zoo veel hinder en verlies toebrengen, te vernielen. De Franschen wilden voorts nog twee batterijen 24 ponders oprigten, op 200 ellen afstands van de vestingwerken, ten einde meer krachtdadig de loopgraaf spitsen te beveiligen, die aan de regterzijde tot aan den bedekten weg van het bastion No. 2 worden voortgezet; en eindelijk waren de loopgraaf-spitsen zelven nu ook met coehoorn-mortieren bewapend, waarvan de belegerden zulk een voor hen voordeelig gebruik maakten. Op de lunette Montebello waren vier mortieren tegen de mortier-batterij van voormeld bastion No. 2 geplaatst.

In de bovenaangehaalde berigten wordt omtrent de gebeurtenissen van gisteren nog het volgende gezegd:

« Dezen morgen (Zondag) wordt het vuur wederom buitengewoon hevig; een nieuw, zeer levendig musket-vuur wordt er van de lunette St. Laurent gehoord. De Hollanders verdedigen zich hardnekkig. Zij verliezen zoo veel als wij, en echter verdedigen zij den grond voet voor voet. Dat kleine fortje St. Laurent is thans het punt, dat de partijen elkander met verwoedheid betwisten.

« Nog heden hebben wij weder eenige en in 't algemeen vrij zwaar gekwetsten gehad, ter oorzake van den geringen afstand, van waar de kogels kwamen; het zijn vooral de artillerie en genie soldaten, die tot heden geleden hebben; dezelve worden naar Antwerpen gebragt en daar met veel zorg verpleegd.

« Den weg naar Berchem wordt ieder oogenblik onveiliger; de Hollanders hebben op het bastion Toledo eene batterij hersteld, bestemd om het fort Montebello te beantwoorden en vele hunner kogels vliegen over den straatweg.»

— In een ander berigt uit Antwerpen, van gisteren middag, blijkt, zoo mogelijk, nog klaarder door de weergaloos moedige verdediging der wakkere bezetting; daarin komt onder anderen voor:

*Zondag morgen half elf uren.* — Het vuur der Hollanders verdubbelt en wordt voornamelijk tegen de arbeiders gerigt. Velen die aan de spits der loopgraaf werken, worden achtervolgelijk getroffen.

*Elf uren.* — Het geheele 52ste regement begeeft zich naar de loopgraaf; het wordt door talrijke Hollandsche bommen begroet.

*Twaalf uren.* — 's Konings equipagien komen de Mechelsche poort uit en nemen den straatweg, in weerwil van 't gevaar, dat van uur tot uur klimt.

*Een uur.* — Men draagt nog eenige gekwetsten naar Antwerpen. De ambulance, die zich tot nog toe bij de kerk bevond, is aan het einde van Berchem bij de Driehoeken verplaatst.

*Twee uren.* — Het vuur is nog altijd zeer moorddadig. De Hollanders hebben de 24ponders op het bastion Toledo hersteld en beschieten den Mechelschen straatweg.

'S GRAVENHAGE, den 11den December.

HH. KK. HH. de drie jonge Prinsen zijn gisteren naar het leger vertrokken.

— Regtstreeksche berigten van het kasteel of van de zijde van Antwerpen zijn bij onze regering niet ontvangen. Dit blijkt echter uit alle bijzondere berigten, dat de Franschen vele manschappen verliezen, dat zij met groote moeijelijkheden te kampen hebben, en de ingezetenen in den omtrek van Antwerpen grooten overlast doen. Het schijnt, dat de maarschalk *Gerard* het dan ook noodig geoordeeld heeft wederom op nieuwe versterking bij zijne regering aan te dringen.

— Bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal zijn de afdeelingen in de laatste dagen werkzaam geweest met het onderzoeken van de nieuw voorgedragene ontwerpen, betreffende de suiker en tot het tegengaan van wildlingen, als ook met het nader in overweging nemen der begrootingswetten, van het ontwerp betreffende den landstorm enz. Hoezeer er dan ook geene drukke zittingen gehouden zijn, kan men die echter binnen kort te gemoet zien. Welk besluit de regering wegens de begrootingswetten nemen zal, is onbekend, en men weet niet of zij die in beraadslaging brengen, dan wel door andere voordragten vervangen zal.

— Men verneemt dat de regering, ten gevolge der in de afdeelingen van de Tweede kamer gemaakte bedenkingen op het ontwerp van wet, op het gemaal vermeend heeft aan het bijna algemeen verlangen tot eene vermindering van den maatstaf dier belasting te kunnen voldoen, en en denzelven thans te bepalen op *f* 2. 50 voor de tarwe, op *f* 2. 00 voor de spelt en op *f* 0.60 voor de rogge, waardoor de evenredigheid tusschen de onderscheidene graansoorten behouden blijft.

Heden is de centrale afdeeling over het ontwerp van wet, betreffende den landstorm, vergaderd, waarover men de beraadslagingen welligt nog in deze week verwachten kan.

— Bij eene mededeeling, door den minister van buitenlandsche zaken den 6den dezer aan de Staten-Generaal gedaan, heeft Zijne Exc. het volgende gezegd:

*Edel Mogende Heeren!* In de nota, door mij op den tweeden der vorige maand aan de Engelsche en Fransche gezantschappen gerigt, en den volgenden dag aan U. Ed. Mog. medegedeeld, werd gewaagd van 's Konings voortdurende genegenheid om den draad der onderhandelingen in dien geest te volgen, welke het meest geschikt was tot uit den weg ruiming der zwarigheden, die de onmiddellijke afsluiting van het traktaat nog ophielden, en van de voorschriften, welke tot dat einde aan Hoogstzelfs gevolmagtigden te Londen werden afgezonden. De afgezonden drie brieven van den baron *van Zuylen van Nijevelt* aan lord *Grey*, van den 9den, 12den en 14den November, en twee brieven van laatstgemelden aan voornoemden gevolmagtigde, van den 11den en 13den November, behelzen den historischen gang van de uitvoering en van den uitslag dier voorschriften; zijnde onder anderen in dien van het hoofd des Britschen kabinets, gedagteekend den 13den November, te kennen gegeven, dat de Engelsche regering niet zonder wezenlijke veranderingen zou kunnen toetreden tot het ontwerp van traktaat, uit Berlijn herwaarts gezonden, en dat de ontruiming van het kasteel van Antwerpen thans moest beschouwd worden als een onmisbaar preliminair tot eenige verdere onderhandeling. Deze brieven werden achtervolgens door den Nederlandschen gevolmagtigde medegedeeld aan de vertegenwoordigers van Oostenrijk, Pruissen en Rusland, te Londen.

Den 6den November vaardigde de Engelsche regering bevel uit tot het leggen onder embargo en aanhouden der Nederlandsche koopvaardijschepen. Een gelijke maatregel werd in Frankrijk genomen. Deze aanranding onzer scheepvaart gaf aanleiding tot vier nota's, op den 7den en 8sten November tusschen den Nederlandschen minister plenipotentiaris te Londen en lord *Palmerston* gewisseld, en onmiddellijk daarna tot de volgende onbeantwoord geblevene nota van jonkheer *Dedel*, op 's Konings last den 18den November aan lord *Palmerston* ingediend.

*Londen, den 18den November* 1832.

Bij de nota, die Zijne Excellentie de burggraaf *Palmerston*, eerste secretaris van staat van Zijne Britsche Majesteit voor de buitenlandsche zaken, den 8sten dezer maand, aan den ondergeteekende, gevolmagtigd minister van Z. M. den Koning der Nederlanden, de eer heeft aangedaan van hem toe te zenden, heeft Zijne Excellentie hem verwittigd, dat het, na de jongste mededeelingen, die tusschen de beide regeringen hadden plaats gehad, aan dezelve geenszins noodzakelijk toescheen, om, met opzigt tot de maatregelen aan den ondergeteekende, in Zijner Excellenties nota van den vorigen dag aangekondigd, in eenige nadere opheldering te treden.

De ondergeteekende gezegde nota ter kennis van zijn Hof gebragt hebbende, vindt zich gelast te verklaren, dat, daar de nota van den Nederlandschen minister van buitenlandsche zaken aan mijnheer den zaakgelastigde van Zijne Britsche Majesteit te 's Hage van den 2den November, een volledig antwoord op de nota van den heer *Jermingham* van den 29sten October heeft ingehouden, het embargo, dat de Engelsche regering op de Nederlandsche schepen heeft gelegd, door geenerlei latere mededeeling is uitgelokt.

Bij dezen staat van zaken, heeft de ondergeteekende den last ontvangen, om op de stelligst mogelijke wijze te protesteren, zoo als hij bij dezen doet, tegen dezen maatregel, die met de zorg voor de veiligheid en den eerbied, volgens het regt der volken aan de scheepvaart van bevriende mogendheden verschuldigd, strijdig is; alsmede om de regtvaardigheid der Britsche regering, en hare achting voor het volkenregt in te roepen, tot onmiddellijke opheffing van het embargo, waardoor de Nederlandsche schepen, die, op de verdragen vertrouwende, zich in de havens van Engeland bevinden, getroffen zijn; mitsgaders tot intrekking van de gegevene bevelen, om de zoodanige, die onder de Nederlandsche vlag varen, op zee aan te houden.

De Nederlandsche regering behoudt zich haar regt voor op eene billijke schadevergoeding voor de verliezen, welke dit embargo en deze bevelen aan hare onderdanen zullen hebben veroorzaakt.

Gedwongen om van haren kant van het regt van wedervergelding gebruik te maken, heeft zij die wedervergelding beperkt tot het wegzenden uit hare havens, binnen een bepaald tijdsverloop, van de Engelsche schepen, en tot het niet toelaten der zoodanige, die nog van meening mogten zijn, zich daarheen te begeven. Zij is bereid om die maatregelen in te trekken, zoodra Groot Brittannie de gewone gemeenschap tusschen de beide landen zal hebben hersteld.

De ondergeteekende neemt deze gelegenheid waar, om aan Zijne Excellentie, den burggraaf *Palmerston*, de vernieuwde verzekering zijner bijzondere hoogachting aan te bieden.

(*Get.*) W. G. DEDEL.

Zijner Majesteits zaakgelastigde te Parijs werd door mij aangeschreven eene gelijksoortige nota aan den Franschen minister van buitenlandsche zaken in te leveren.

Inmiddels verscheen eene vereenigde Engelsche en Fransche vloot op onze kusten, en de koopvaardijschepen, onder Nederlandsche vlag in het bereik vallende der Engelsche en Fransche magt, zijn en worden nog bij voortduring aangehouden en onder embargo gelegd.

Een Fransch leger rukte Belgie in, en heeft het kasteel van Antwerpen den 30sten November opgeëischt, welke opeisching is afgeslagen. Die sterkte wordt thans belegerd.

De onderhandeling, voortgevloeid uit de bekende gevangenneming van een der hoofdopstandelingen in het Luxemburgsche, een voorval minbeduidend in zich zelf, doch waaraan men eene staatkundige strekking heeft pogen te geven door openlijk den voorrang ten behoeve van het oproer boven het wettig gezag in te roepen, is dezer dagen afgeloopen, nadat de Belgische gezagvoerders de voorwaarden van het ontslag vervuld hadden, van het begin af aan, en reeds op den 7den Mei dezerzijds geëischt.

Het enkel besluit der Duitsche bondsvergadering, hetwelk die vervulling bewerkte, strekt op nieuw ten bewijze, dat het ter handhaving der grondbeginselen, waar op de maatschappelijke orde rust, genoeg is, derzelver aanranders niet te vreezen. De vier stukken hiernevens overgelegd, behelzen nopens dit ontwerp eenige nadere bijzonderheden.

Met dit beknopt verslag, Ed. Mog. Heeren! vermeen ik ditmaal genoeg gezegd te hebben. — Nu en dan toch levert de geschiedenis tijdvakken op, in welke de gebeurtenissen spreken voor zich zelven. Woorden en betoogen komen te stade, wanneer het de afbakening geldt der grenslijn tusschen regt en onregt. Maar is eenmaal het geweld in de schaal geworpen, dan ligt somwijlen de meest doeltreffende welsprekendheid in het zwijgen. Eene enkele stem, die der verontwaardiging, verdooft alsdan alle redeneringen. Het is die stem, welke zich onder het geschokt gevoel van eigen waarde thans luide verheft in den boezem der Nederlanders, en zij vindt eenen weêrklank door geheel Europa.

'S GRAVENHAGE, den 11den December.

(*Particuliere correspondentie.*)

Ik kan u heden melden, dat er van het berigt, door de Amsterdamsche Courant in een brief gegeven, waarin gemeld wordt, dat op de citadel de kolonel *de Boer* den arm was verbrijzeld, tot op dit oogenblik niets bij het gouvernement bekend is. Maar daarentegen kan ik u *zeker* zeggen, dat er tijding van den generaal *de Koek* ingekomen is, meldende

dat de Fransche generaal *Sebastiani* gekwetst is, en in een rijtuig, waarvan de wielen met laken bekleed waren, te St. Nikolaas gepasseerd is.

— De kolonel *van den Bosch*, adjudant van Prins *Frederik*, die dezer dagen orders naar de Schelde heeft overgebragt, is alhier terug.

ARNHEM, den 12den December.

Naar wij van goederhand vernemen, bevinden er zich slechts ongeveer twee honderd zieken van de eerste en tweede divisie van ons leger in de hospitalen, onder welke er zich een aantal bevinden, die zich al spoedig weder bij hunne vanen zullen kunnen vervoegen.

Uit het leger te velde wordt ons berigt, dat de officieren van een bataljon schutterij uit de provincie Gelderland, en wel die van het 1ste bataljon der 2de afdeeling, zich niet te vreden houdende met de wapenen voor Neerlands regten te hebben opgevat, gezamenlijk met de onder hunne bevelen staande schutters de niet onbeduidende som van zeven honderd drie en zeventig gulden hebben bijeengebragt, om te dienen ter ondersteuning van die onzer landgenooten, welke bij het bombardement der citadel Antwerpen mogten gekwetst geraken; zoodat men van deze braven te regt kan zeggen, dat zij *goed en bloed* voor de goede zaak veil hebben.

— Uit Aken wordt gemeld, dat aldaar twee Fransche genie-officieren gepasseerd zijn, die paspoorten naar Holland hebben genomen.

## *Mengelwerk.*

### Halt' aus! (*)

**Dem König Wilhelm I, dem Standhaften.**

*Halt' aus, hochherz'ger König!*
*Im Ehrenkampf halt' aus!*
*Es schirmen Gottes Engel*
*Dein Recht, Dein Volk, Dein Haus.*

—

*Halt' aus, steh' fest im Sturme*
*Von Satans Macht erregt!*
*Steh', wie Dein Reich dem Meere*
*Umwogt, doch unbewegt!*

—

*Halt' aus, den Blik nach Oben*
*Dem Richter zugekehrt*
*Der Dich und Deine helden*
*Mit seinem Schild bewehrt!*

—

*Noch lebt ein Gott, der alte,*
*Der Treu' und Glauben schützt,*
*Und zürnend auf die Frevler*
*Verderben niederblitzt.*

—

*Noch ist er auf die Plane*
*Ein unbesiegter Held.*
*Wer seine Fahne folget,*
*Erkämpft das Siegesfeld.*

—

*Du wirst das Feld behalten,*
Mit Dir *ist Gott und Recht*,
In Dir *Kraft, Muth und Liebe*,
Für Dich *ein treu Geschlecht.*

—

*Halt' aus, hochherz'ger König!*
*Du stehest nicht allein;*
*Die Liebe kan nicht wanken,*
*Die Treu' nicht treulos seyn.*

DARMSTADT, *im November.*

K. BAUER.

### Houd vol!

***Aan Koning* WILLEM *I, den Standvastigen.***

*Houd vol, regtschapen Vorst!*
*Houd vol in 't perk der eer!*
*Gods Eng'lenwacht bewaakt*
*Uw' erfgrond, als weleer.*

—

*Sta pal in 't storm-geloei,*
*Door 's Satans magt verwekt!*
*Pal, als de onwrikbre dam,*
*Die 't land voor stortvloed dekt!*

—

*Houd vol! Uw blik omhoog*
*Naar Hem, Wiens wapenschild*
*U schut; waarop de hel*
*Vergeefs haar pijlen spilt!*

—

*Nog leeft der vad'ren God,*
*Die deugden bijstand biedt;*
*Op laster, haat en nijd*
*Zijn bliksems nederschiet.*

—

*Nog is in 't perk der eer*
*De krijgsheld roem gewijd,*
*Die Zijn baniere volgt;*
*Voor licht en waarheid strijdt.*

—

*U wacht de zege, o Vorst!*
*Den braven toegezegd!*
*Uw kracht is Neêrlands eer,*
*Uw magt is Neêrlands regt.*

—

*Houd vol, regtschapen Vorst!*
*Omschanst van liefde en trouw!*
*Nooit zwicht de reine min!*
*Nooit trouwloos wordt de trouw.*

D. B.

(*) De hier uit de *Frankfurter Ober-Postamts-Zeitung*, No. 335, overgenomen uitboezeming van den verdienstelijken BAUER, hebben wij, zoo getrouw mogelijk, ten genoege onzer, met het Hoogduitsch niet bekende lezers, vertaald, in de overtuiging, dat het hun streelen zal, te zien, hoe men ook in *Duitschland* over onze zaak denkt.

### Andere tijden, andere zeden.

Vreemder omwenteling in al wat vaste regelen van gedrag, van regtsbegrip, van zedekunde en trouw, tusschen volken, en tusschen die volken en hunne regeringen, betreft, dan die, welke in de dagen die wij beleven plaats grijpt, zal men te vergeefs in de geschiedenis van vele eeuwen zoeken.

Bondgenooten, die betuigen in vollen vrede en vriendschap met ons te leven, nemen onze koopvaardijschepen, verkrachten daardoor zelfs de oude grondwetten van hunnen eigen staten. Een bevriend volk zendt, op het oogenblik dat deszelfs diplomatieke agent zich nog in onze residentie bevindt, een leger om ons aan te vallen, en valt ons aan.

De *Citadel van Antwerpen* wordt opgeëischt om de executie te erlangen van een traktaat, dat *niet* bestaat, maar, dat bestaande juist het tegenovergestelde behelst, namelijk dat de citadel *niet* behoeft overgegeven te worden, dan *na* de onderteekening van dat traktaat, dat niet geteekend is. Dit alles nu, zegt men, geschiedt om en krachtens dat traktaat, waarbij de eeuwige neutraliteit van *Belgie* bedongen zoude zijn; en men doet zulks NB. met behulp van eene batterij, door die neutrale Belgen bediend, en onder dekking eener armee van die *neutralen*.

Een konings-zoon en een maarschalk van het zedelijk diep gezonken *Frankrijk*, worden (volgens getuigenis hunner eigene nieuwspapieren) gezegd *verkleed* de citadel te hebben opgenomen; dus als spionnen, en dus volgens alle regt den strop verdiend te hebben, door eene daad te bedrijven, die door eenen luitenant van Pandoeren en Baskiers voor eerloos zoude worden uitgekreten.

Een maarschalk van *Frankrijk* schaamt zich niet, zich als een schooljongen aan te stellen, door openlijk in geschrifte voor het oog van geheel *Europa* te beweren, dat niet hij, die loopgraven maakt tegen eene vesting, de vijandelijkheden aanvangt, maar de kommandant, die zulke aanvallers afweert en stoort in hunne werken van aanval.

Zoo voortgaande, krijgt *Europa* allengskens eene nieuwe taal, of nieuwe beteekenissen van woorden; daar evenwel de zaken wel dezelfde zullen blijven, en wij ons aan het oude, dat is aan de eeuwige wetten van waarheid en regt, houden, kunnen wij uit dit alles leeren, dat met zulke vijanden, voor wie niets heilig is, geene onderhandeling mogelijk, en bij hen geene goede trouw denkbaar is, omdat de woorden bij hen niet meer eene bepaalde beteekenis hebben.

---



---

## Waterhoogte te Arnhem.

Den 11 Dec. 2 El 7 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 45 D
Den 12 dito 2 El 4 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 30 D

---



---


Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.